

Η ελληνική επιστολή της 20ης Απριλίου προς τον Γενικό Γραμματέα που κυκλοφόρησε ως έγγραφο της Γενικής Συνέλευσης στις 21 Απριλίου. (A/74/819)(
<https://undocs.org/en/A/74/819>) :

«Όσον αφορά την επιστολή της 18ης Μαρτίου 2020 του Μόνιμου Αντιπροσώπου της Τουρκίας προς τα Ηνωμένα Έθνη προς τον Γενικό Γραμματέα (A/74/757), θα ήθελα να δηλώσω τα εξής:

A. Η προαναφερθείσα επιστολή και ο χάρτης που επισυνάπτεται σε αυτήν επαναλαμβάνουν τους αβάσιμους και νομικά αστήρικτους ισχυρισμούς της Τουρκίας σχετικά με τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας της στην Ανατολική Μεσόγειο. Οι ισχυρισμοί αυτοί, συμπεριλαμβανομένων των γεωγραφικών συντεταγμένων που υποτίθεται ότι καθορίζουν τα εξωτερικά όρια της τουρκικής υφαλοκρηπίδας στην Ανατολική Μεσόγειο, όπως παρουσιάζεται στην επιστολή του Μόνιμου Αντιπροσώπου της Τουρκίας προς τα Ηνωμένα Έθνη της 13ης Νοεμβρίου 2019, δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα των ελληνικών νησιών σε θαλάσσιες ζώνες πέραν των χωρικών υδάτων, παραβιάζουν κατάφωρα τα νόμιμα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μου και άλλων γειτονικών χωρών σε αυτή τη θαλάσσια περιοχή και απορρίφθηκαν από την Ελλάδα μέσω της επιστολής μου της 19ης Φεβρουαρίου 2020 (A/74/710-S/2020/129).

Επιπλέον, οι συντεταγμένες αυτές παραβιάζουν το αδιαίρετο της εδαφικής ακεραιότητας και κυριαρχίας της Ελλάδας και δημιουργούν ένα κατάφωρα άδικο αποτέλεσμα κατά παράβαση των σχετικών κανόνων του διεθνούς δικαίου της θάλασσας, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 74 και 83 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, καθώς και της διεθνούς νομολογίας σχετικά με τη θαλάσσια οριοθέτηση.

B. Όσον αφορά το "μνημόνιο κατανόησης μεταξύ της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας και της κυβέρνησης Εθνικής Συμφωνίας της Λιβύης σχετικά με την οριοθέτηση των περιοχών θαλάσσιας δικαιοδοσίας στη Μεσόγειο", στο οποίο αναφέρεται η προαναφερθείσα τουρκική επιστολή, επαναλαμβάνω τη θέση της χώρας μου ότι συνάφθηκε κατά σαφή παραβίαση της Πολιτικής Συμφωνίας της Λιβύης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας στις 23 Δεκεμβρίου 2015 μέσω του ψηφίσματος 2259 (2015), είναι άκυρη και δεν παράγει κανένα απολύτως αποτέλεσμα ούτε για τα δήθεν μέρη της ούτε για οποιοδήποτε άλλο κράτος. Η Ελλάδα την απορρίπτει στο σύνολό της, όπως αναφέρεται στην επιστολή μου της 9ης Δεκεμβρίου 2019, η οποία επισυνάπτεται στην επιστολή μου της 14ης Φεβρουαρίου 2020 (A/74/706). **Επιπλέον, το εν λόγω μνημόνιο συνάφθηκε κακόπιστα και παραβιάζοντας τους κανόνες του διεθνούς δικαίου της θάλασσας. Η Τουρκία και η Λιβύη δεν έχουν απέναντι η παρακείμενες ακτές και, ως εκ τούτου, δεν έχουν κοινά θαλάσσια σύνορα. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει γεωγραφική και, συνεπώς ούτε νομική βάση για τη σύναψη συμφωνίας θαλάσσιας οριοθέτησης.**

Δεδομένου ότι δεν υφίσταται ζήτημα οριοθέτησης, η ύπαρξη μιας τέτοιας συμφωνίας

δεν έχει νομική βάση στο διεθνές δίκαιο. Οι γεωγραφικές συντεταγμένες (σημείο F 34°16'13.720"N-26°19'11.64" E και σημείο E 34°09'07.9"N-26°39'06.30"E) που περιέχονται στο εν λόγω υπόμνημα και στο παράρτημα της προαναφερθείσας τουρκικής επιστολής (A/74/757), είναι πλασματικές, παράνομες και αυθαίρετες, καθώς παραβιάζουν το δικαίωμα των ελληνικών νησιών να καθορίζουν θαλάσσιες ζώνες με τον ίδιο τρόπο όπως κάθε χερσαίο έδαφος· πρόκειται για έναν κανόνα που ορίζεται σαφώς στο άρθρο 121 παράγραφος 2 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, ο οποίος αντικατοπτρίζει το εθιμικό διεθνές δίκαιο –και, ως εκ τούτου, είναι δεσμευτικός ακόμη και για τα μη συμβαλλόμενα μέρη– και επιβεβαιώνεται από τη διεθνή νομολογία. Οι συντεταγμένες αυτές, οι οποίες απορρίφθηκαν επίσης στην επιστολή μου της 19ης Μαρτίου 2020 (A/74/758), καθώς και η προκύπτουσα δήθεν γραμμή "οριοθέτησης", η οποία είναι κατασκευασμένη σε αντίθεση οποιασδήποτε έννοιας θαλάσσιας οριοθέτησης, δεν έχουν καμία νομική συνέπεια. Η Ελλάδα απορρίπτει επίσης ως άκυρες τις λεγόμενες "αρχές" τις οποίες επικαλείται η Τουρκία εσφαλμένα και αυθαίρετα, στις οποίες βασίζεται το εν λόγω μνημόνιο. **Ειδικότερα, υπό το πρίσμα της διεθνούς νομολογίας, η αναφορά στη «λάθος πλευρά της μέσης γραμμής» χρησιμοποιείται ψευδώς και δόλια, δεδομένου ότι τα νησιωτικά εδάφη των Δωδεκανήσων και της Κρήτης, που βρίσκονται μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης, δεν ανήκουν ούτε στην Τουρκία ούτε στη Λιβύη, αλλά στην Ελλάδα. Επιπλέον, το εν λόγω υπόμνημα αποσκοπεί στην αποκοπή αυτών των νησιωτικών εδαφών της Ελλάδας από τις θαλάσσιες περιοχές στις οποίες γίνεται η προβολή των ακτών τους, παραβιάζοντας τους κανόνες του διεθνούς δικαίου και της διεθνούς νομολογίας σχετικά με τη θαλάσσια οριοθέτηση.**

Όσον αφορά τις αναφορές στο μήκος ή την κατεύθυνση των ακτών, αυτές είναι εντελώς άσχετες στο παρόν πλαίσιο, δεδομένου ότι, όπως ήδη αναφέρθηκε, οι ακτές των δήθεν μερών του εν λόγω μνημονίου δεν είναι αντίθετες ή παρακείμενες.

Έτσι, η συμπερίληψη «γραμμων βάσης» στο εν λόγω μνημόνιο, σε μια προσπάθεια να δοθεί μια επιφάνεια νομιμότητας στην δήθεν «οριοθέτηση», είναι παράνομη και δεν μπορεί να παράγει κανένα νομικό αποτέλεσμα, καθώς η προβολή των ακτών της Τουρκίας στις οποίες τοποθετούνται τα βασικά σημεία συμπίπτει με την προβολή των ακτών των ελληνικών νησιών. Στο ίδιο πνεύμα, ένας μεγάλος αριθμός γραμμων βάσης που περιλαμβάνονται σε αυτό δεν έχουν καμία σχέση ή επιρροή στο σχέδιο της δήθεν "γραμμής" και αποσκοπούν αποκλειστικά στην ψευδή παρουσίαση ενός φανταστικού παράκτιου "μήκους".

Γ.Ο χάρτης που επισυνάπτεται στην προαναφερθείσα επιστολή (A/74/757) είναι μια προσπάθεια απεικόνισης των παράνομων αξιώσεων της Τουρκίας όσον αφορά τα εξωτερικά όρια της δήθεν υφαλοκρηπίδας της στην Ανατολική Μεσόγειο. Ως εκ τούτου, είναι ένα εργαλείο, μολυσμένο από τους ίδιους παράνομους ισχυρισμούς τους οποίους έχει ως στόχο να νομιμοποιήσει. Στην πραγματικότητα, καταδεικνύει την προσπάθεια της Τουρκίας να στερήσει από άλλα κράτη τα εγγενή δικαιώματά τους στις θαλάσσιες

ζώνες σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Στόχος της είναι, συνεπώς, η αναδιαμόρφωση της γεωγραφίας της περιοχής αγνοώντας εντελώς την ελληνική επικράτεια και αγνοώντας τα κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών της περιοχής. Ο χάρτης αυτός δεν επιβεβαιώνει τίποτα περισσότερο από την αυθαιρεσία της συμπεριφοράς της Τουρκίας, η οποία εκδηλώνεται με την παραβίαση των καθιερωμένων κανόνων του διεθνούς δικαίου, την «εφεύρεση» των νέων κανόνων και την επίκληση ανύπαρκτων ή μη εφαρμοστέων «αρχών», οι οποίες αποσκοπούν στη στρέβλωση της διεθνούς νομολογίας. Ως εκ τούτου, ο προαναφερόμενος χάρτης δεν παράγει κανένα νομικό αποτέλεσμα. Επαναλαμβάνω τη θέση της χώρας μου ότι έχει *ipso facto* και *ab initio* κυριαρχικά δικαιώματα και δικαιοδοσία στην προαναφερθείσα περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου βάσει των σχετικών διατάξεων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, η οποία αντικατοπτρίζει το εθιμικό διεθνές δίκαιο, καθώς και της εθνικής της νομοθεσίας.

Η θέση αυτή έχει καταχωρηθεί πολλές φορές στα Ηνωμένα Έθνη (ρηματική διακοίνωση της 24ης Φεβρουαρίου 2005, βλέπε *Law of the Sea Bulletin* τόμος 57, A/74/819 3/3 20-05900 σ. 129· ρηματική διακοίνωση 389 της 20ής Φεβρουαρίου 2013, βλέπε *Law of the Sea Bulletin*, τόμος 81, σ. 23· και επιστολές της Μόνιμου Αντιπροσώπου της Ελλάδας με ημερομηνία 23 Μαΐου 2016 (A/70/900-S/2016/474), 25 Απριλίου 2019 (A/73/850-S/2019/344), 19 Φεβρουαρίου 2020 (A/74/710-S/2020/129) και 19 Μαρτίου 2020 (A/74/758)) και έχει επίσης κοινοποιηθεί διμερώς στην Τουρκία (ρηματικές διακοινώσεις No. 187/AS 2207/24.7.2009, No 187/AS 2648/15.11.2011, No 187/1066/30.4.2012, No 156.3/1675/12.7.2012 και No. 2019/503.14/267/15.1.2019).

Η δημοσίευση αυτού του χάρτη αμφισβητεί τη διεθνή νομιμότητα και αντιβαίνει στους καθιερωμένους κανόνες του διεθνούς δικαίου και στους κανόνες και διαδικασίες των Ηνωμένων Εθνών. Οι διαδικασίες αυτές στην πραγματικότητα καταχρώνται από την Τουρκία προκειμένου να προωθήσουν τους παράνομους και αβάσιμους ισχυρισμούς της. Αυτό επιβεβαιώνεται επίσης από τη δεδηλωμένη πρόθεση της Τουρκίας να ξεκινήσει παράνομες δραστηριότητες έρευνας υδρογονανθράκων στην περιοχή που επιχειρεί να οριοθετήσει παράνομα στο εν λόγω μνημόνιο, μετά την εγγραφή του στα Ηνωμένα Έθνη.

Δ. Επιπλέον, η επιστολή του Μόνιμου Αντιπροσώπου της Τουρκίας προς τα Ηνωμένα Έθνη (A/74/757) και ο χάρτης που επισυνάπτεται σε αυτήν, κατά κατάφωρη παραβίαση των ψηφισμάτων 541 (1983) και 550 (1984) του Συμβουλίου Ασφαλείας, επιβεβαιώνουν την προκλητική συμπεριφορά της Τουρκίας, αγνοώντας την ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, μέλους των Ηνωμένων Εθνών, και παραβιάζοντας τα αδιαμφισβήτητα κυριαρχικά της δικαιώματα στις θαλάσσιες ζώνες.

Εκτός από την κατάφωρη παραβίαση του διεθνούς δικαίου, οι προαναφερθείσες προκλητικές ενέργειες επιδεινώνουν τις εντάσεις και θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τη διεθνή ειρήνη και σταθερότητα στην ευαίσθητη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Έρχονται σε έντονη αντίθεση με τις προσπάθειες της Ελλάδας και άλλων γειτονικών χωρών να διατηρήσουν τη σταθερότητα στην περιοχή καλή τη πίστει και σύμφωνα με το

διεθνές δίκαιο. Με βάση τα ανωτέρω, η Ελλάδα απορρίπτει κατηγορηματικά τις προαναφερθείσες τουρκικές αξιώσεις στο σύνολό τους, συμπεριλαμβανομένων των παράνομων συντεταγμένων που αναφέρονται στο παράρτημα της προαναφερθείσας επιστολής, καθώς και τον προσαρτητόμενο χάρτη, οι οποίες δεν έχουν νομικές συνέπειες και δεν μπορεί να γίνει επικλήση τους εναντί της Ελλάδας. Η χώρα μου διατηρεί όλα τα δικαιώματά της βάσει του διεθνούς δικαίου. Θα σας ήμουν ευγνώμων αν κυκλοφορούσατε την παρούσα επιστολή ως έγγραφο της Γενικής Συνέλευσης, στο πλαίσιο της ημερήσιας διάταξης 74 (α), και να δημοσιευτεί την ιστοσελίδα του Τμήματος Ωκεανών και Δικαίου της Θάλασσας και στην επόμενη έκδοση του Law of the Sea Bulletin.

Μαρία Θεοφιλη - Μόνιμη Αντιπρόσωπος.